

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/32/2017
Identifikačné číslo spisu: 7815010146
Dátum vydania rozhodnutia: 13.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7815010146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci proti obvinenému C. X. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/27/2016 zo dňa 21. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. X. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného C. X., podané proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/58/2015 zo dňa 27. januára 2016, ktorým bol obvinený C. X. podľa § 166 Tr. por. odsúdený s prihliadnutím na právoplatný rozsudok Okresného súdu Rožňava z 19. augusta 2015, sp. zn. 1T/58/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 7. decembra 2015, sp. zn. 8To/100/2015, ktorým bol uznaný vinným v bode 1. zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v súvislosti s ustanovením § 138 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zák. a v bode 2. prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 7 rokov, pričom pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.). Súčasne bolo obvinenému podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Obvinený C. X. prostredníctvom obhajkyne podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu pre skutok v bode 1. odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Rožňava právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, predchádzalo mu konanie, v ktorom bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, ako aj, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom

použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania uviedol, že je nevinný, pretože skutok uvedený v bode 1. rozsudku Okresného súdu Rožňava z 19. augusta 2015 a 27. januára 2016 nespáchal. Súd dospel, podľa jeho názoru k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu veci. Dôvodil, že súd nevyhodnotil správne otázku jeho trestnej zodpovednosti a v tejto súvislosti poukázal na závery znaleckého posudku znalcov psychiatrov doc. MUDr. W., PhD. a MUDr. E., CSc. a výpoveď druhého menovaného znalca na hlavnom pojednávaní okresného súdu, a to vo vzťahu k záveru znalcov prezentovaného v inej trestnej veci obvineného v uznesení vyšetrovateľa PZ ČVS:ORP:-315/Odv-RV-04 Vě zo dňa 17. novembra 2004 (nesprávne uvedený dátum 17.11.2014) z č. l. 246-248 súdneho spisu, ktorým bolo trestné stíhanie obvineného zastavené pre jeho nepričetnosť. Vtedy bolo konštatované, že obvinený trpí mentálnou retardáciou v ťažkom stupni debility so značne zníženým intelektom a prevažuje u neho pudové správanie a keďže bolo konštatované, že sa jedná o poruchu trvalého a nemenného charakteru, javí sa záver o jeho trestnej zodpovednosti v posudzovanej veci ako nesprávny. Keďže v rozsudku okresného súdu z 27. januára 2016, sp. zn. 1T/58/2015 sa konštatuje zníženie ovládacích schopností v čase skutkov, ktoré nebolo dôsledkom duševnej choroby, ale dôsledkom mentálnej retardácie. V tejto súvislosti obvinený namietal postup súdov, keď nevyhoveli jeho požiadavke prezentovanej v odvolaní na opätovné skúmanie jeho duševného stavu vypracovaním kontrolného znaleckého posudku.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený poukázal na niektoré časti výpovedí svedkyne Y. X., ktoré považuje za nedôveryhodné. Rovnako aj výpovede maloletej E. X. a O. I. nie sú pravdivé, pretože pri ich výsluchu bola prítomná asistentka učiteľa W. P., pred ktorou „nechceli tvrdiť nič iné (pravdu) o tom, čo sa naozaj dialo a tým dokázať len to, že obe si svoje výpovede, ktoré W. P. už skôr povedali, vymysleli z donútenia matky". Súd, podľa názoru obvineného nevykonal výsluch maloletej zákonným spôsobom „a mal predchádzať tomu, aby v ďalšom konaní bola maloletá opätovne vypočúvaná". Mal tiež predísť ovplyvneniu výpovedí týchto svedkýň a vypočuť ich bez prítomnosti osôb, ktoré „mali naň značný vplyv". V priebehu konania žiadal vykonať výsluch O. I. bez prítomnosti asistentky W. P. a aby pri výsluchu bola prítomná jeho obhajkyňa.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozhodnutím, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v jeho neprospech a následne, aby predchádzajúce rozhodnutia zrušil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rožňava a Y. X. sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolanie obvineného C. X. podané proti odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Rožňava podľa § 319 Tr. por. zamietnuté. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajkyne, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Rožňava, t. j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa výtýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda na to, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd sa musel zaoberať s dovolacou námietkou obvineného C. X., v rámci ktorej spochybňuje správnosť vyhodnotenia výpovede svedkyne Y. X. vo vzťahu k predmetným skutkom a nesprávny postup pri výsluchu maloletej svedkyne E. X. a mladistvej O. I., kedy nemala byť pri ich výsluchu asistentka učiteľa W. P., ako aj, že E. X. mala byť opätovne vypočutá aj na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa za podmienok ustanovenia § 135 ods. 3 Tr. por. a napokon aj s námietkou obvineného vo vzťahu k záverom znalcov z odvetvia psychiatrie o jeho pričítlosti.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. g/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolací súd preskúmal, či v predmetnom prípade postupom súdu boli porušené legálne pravidlá pri výsluchu maloletej svedkyne E. X. a mladistvej O. I..

Podľa § 135 ods. 1 Tr. por. ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní nemusel opakovať. K výsluchu sa priberie psychológ alebo znalec, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vypočúvanej osoby prispeje k správne vedeniu výsluchu a zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ak nie je na výsluchu prítomný opatrovník podľa § 48 ods. 2. Ak to môže prispieť k správne vykonaniu výsluchu, prizve sa k výsluchu aj zákonný zástupca alebo pedagóg.

Podľa § 135 ods. 2 Tr. por. v ďalšom konaní má byť taká osoba vypočúvaná znova len v nevyhnutných prípadoch, v prípravnom konaní len so súhlasom prokurátora. V konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia súdu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 263. Osoba, ktorá bola pribraná k výsluchu, sa podľa potreby vypočuje na správnosť a úplnosť zápisnice alebo na spôsob, akým bol výsluch vykonaný, ako aj na spôsob, akým vypočúvaná osoba vypovedala.

Podľa § 135 ods. 3 Tr. por. ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov a ak ide o trestný čin spáchaný voči blízkej osobe alebo zverenej osobe alebo je zrejmé z okolností prípadu, že opätovná výpoveď osoby mladšej ako 18 rokov môže byť ovplyvnená, alebo je odôvodnený predpoklad, že výsluch by mohol nepriaznivo ovplyvňovať duševný a mravný vývoj osoby mladšej ako 18 rokov, výsluch sa vykoná s využitím technických zariadení určených na záznam zvuku a obrazu, tak aby osoba mladšia ako 18 rokov mohla byť v ďalšom konaní vypočutá len výnimočne. Ak treba zopakovať výsluchy osoby mladšej ako 18 rokov po vznesení obvinenia, vykoná sa spôsobom upraveným v prvej vete: ďalší výsluch osoby mladšej ako 18 rokov sa v prípravnom konaní môže vykonať len so súhlasom jej zákonného zástupcu a v prípadoch podľa § 48 ods. 2 so súhlasom opatrovníka.

Podľa § 135 ods. 4 Tr. por. ak bola vypočutá osoba mladšia ako 18 rokov podľa odseku 3, v konaní pred súdom sa pri vykonávaní tohto dôkazu postupuje podľa § 270 ods. 2: výsluch tohto svedka možno v konaní pred súdom vykonať len výnimočne.

Z obsahu relevantných častí spisového materiálu vyplýva, že maloletá E. X. bola v prípravnom konaní vypočutá 11. februára 2015 a mladistvá O. I. dňa 11. februára 2015. Oba výsluchy boli vykonané za prítomnosti vyšetrovateľa polície, psychologičky PhDr. E. PhD. a asistentky učiteľa W. P..

Zo záveru znaleckého posudku PhDr. E., PhD. z odboru klinická psychológia detí a dospelých z 13. marca 2015 inter alia vyplýva, že „vzťah E. X. k obvinenému je negatívny, je jej nepríjemné s ním byť v jednej domácnosti, ukrýva sa pred ním a snaží sa mu vyhýbať“. Trpí úzkostno-depresívnou symptomatikou. Rovnako aj u O. I. znalkyňa rezumovala výrazne negatívny vzťah k obvinenému a prítomnosť prvkov posttraumatickej stresovej poruchy. Konštatovala jej precitlivosť a strach, že jej obvinený ublíži. Z výpovedí svedkyne W. P. vyplýva, že z rozhovorov so sestrami O. I. a E. X., ktoré vykonala ako asistentka učiteľa v Základnej škole v E. zistila, že deti sa neradi vracali do domácnosti s obvineným, pretože mali z neho strach. Následne na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa svedkyňa

sa vyjadrila k spôsobu vedenia výsluchu maloletej a mladistvej svedkyne v prípravnom konaní.

Na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Rožňava konanom 3. júna 2015 boli výpovede maloletej E. X. a O. I. v zmysle § 270 ods. 2 Tr. por. vykonané oboznámením zvukového a obrazového záznamu (č. l. 12-13 súdneho spisu).

Na základe vyššie uvedeného faktografického prehľadu je treba zdôrazniť, že nezodpovedá skutočnosti tvrdenie obvineného, uvádzané v dovolaní, že výsluch maloletej E. X. bol súdom vykonaný nezákonným spôsobom. Naopak, vyšetrovateľ PZ a následne súd postupovali konzekventne v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich výsluch osoby mladšej ako 18 rokov. S poukazom na charakter trestnej činnosti, na predmet výsluchu a jeho veľmi intímny obsah, osobu obvineného a jeho vzťah k maloletej a mladistvej svedkyňi a možnosť ich ďalšej duševnej traumatizácie pri opakovanom výsluchu, bol postup orgánov prípravného konania ako aj postup súdu v štádiu konania na súde nepochybne správny a plne lege artis.

Pri výsluchoch uvedených svedkýň v prípravnom konaní boli prítomní psychológ a pedagogický pracovník (asistentka učiteľa) a výsluchy boli vykonané využitím technických zariadení určených na záznam zvuku a obrazu tak, aby svedkyne E. X. a O. I. mohli byť v ďalšom konaní vypočuté len výnimočne. Takýto postup bol plne lege artis v zmysle § 135 ods. 1 Tr. por., pretože prítomnosť uvedených osôb nepochybne prispievala k správne vykonaniu výsluchov. S poukazom na uvedené, postup súdu na hlavnom pojednávaní v zmysle § 270 ods. 2 Tr. por., kedy bol oboznámený zvukový a obrazový záznam výsluchov bol správny a zákonný v súlade s ustanovením § 135 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého ak bola vypočutá osoba mladšia ako 18 rokov podľa odseku 3, v konaní pred súdom sa pri vykonávaní tohto dôkazu postupuje podľa § 270 ods. 2 a výsluch tohto svedka možno v konaní pred súdom vykonať len výnimočne. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že v priebehu konania nevyšli najavo žiadne také výnimočné okolnosti, pre ktoré by bolo potrebné výsluchy uvedených svedkýň v konaní pred súdom vykonať ich osobným výsluchom.

Dovolacími námietkami obvinený poukazuje aj na nesprávne hodnotenie niektorých vo veci vykonaných dôkazov, najmä znaleckého posudku a domáha sa v konečnom dôsledku jeho revízie vyhotovením nového - kontrolného znaleckého posudku s poukazom na závery znaleckého posudku o jeho duševnom zdraví v inej trestnej veci.

V naznačenom rozsahu obvinený namieta pochybenia v skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi a v nimi vykonanom hodnotení dôkazov. Pritom sa obvinený domáha tak podstatnej zmeny skutkových záverov, ktoré by viedli ku konštatovaniu, že v čase spáchania činu nemohol pre duševnú poruchu rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, napriek tomu že súdy oboch stupňov dospeli k záveru o jeho pričetnosti.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, keď sa súd pri ustálení otázky jeho trestnej zodpovednosti oprel len o záver znaleckého posudku znalcov psychiatrov MUDr. E., CSc. a doc. MUDr. W., PhD. a nevzal do úvahy závery znalcov v inej trestnej veci, v ktorej bolo jeho trestné stíhanie pre pokus trestného činu znásilnenia, vzhľadom na závery znalcov - psychiatrov zastavené.

Z podstaty dovolateľom tvrdených námietok totiž vyplýva, že smerujú proti rozsahu a hodnoteniu vykonaného dokazovania, preskúmanie ktorých je v zmysle uvedeného dovolacím súdom neprípustné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku a použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O

nesprávnu právnú aplikáciu práva ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin v tomto prípade nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného (teda spravidla pôjde o prísnejšie trestnú skutkovú podstatu). V tejto súvislosti však treba podotknúť, že dovolací súd pri preskúvaní uvedeného dovolacieho dôvodu nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por. Zabezpečiť správnosť a úplnosť skutkových zistení a následne ustáliť skutok je vecou súdu prvého, prípadne druhého stupňa, a dovolací súd už nie je oprávnený zistený skutok skúmať ani prehodnocovať, ale musí ho ako správny prezumovať a vychádzať z neho. Rovnako to platí o dôkazoch vykonaných súdmi nižšieho stupňa a ich hodnotení, ktoré sú predpokladom pre ustálenie skutkových záverov.

In medias res namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že po preskúvaní veci nezistil v rozhodnutiach súdov nižších stupňov také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia. Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného treba zdôrazniť, že posúdenie otázky nepríčetnosti prináleží orgánom činným v trestnom konaní resp. súdu na základe skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov. Povaha tejto otázky vyžaduje, aby jej posúdenie bolo založené na odborných znalostiach z odboru psychiatrie. Znalecký dôkaz z tohto odboru je však len jedným z podkladov pre vytvorenie sudcovského presvedčenia o otázke príčetnosti a musí byť hodnotený v súvislosti so všetkými ostatnými získanými skutočnosťami z tohto hľadiska relevantnými. To na jednej strane. Na strane druhej treba zdôrazniť, že súdy sa s otázkou záverov o duševnom zdraví obvineného a v konečnom dôsledku s otázkou jeho príčetnosti dôsledne zaoberali, a to aj v kontexte s námietkami obvineného vznášanými počas predchádzajúceho konania, a to najmä pokiaľ ide o rozhodnutie vyšetrovateľa PZ zo 17. novembra 2004 ČVS: ORP-315/OdV-RV-04 Vě, ktorým bolo trestné stíhanie obvineného pre pokus trestného činu znásilnenia podľa § 8 ods. 1 k § 241 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zastavené, a to vzhľadom na záver o jeho duševnom zdraví vyúsťujúci do konštatovania jeho nepríčetnosti v danej trestnej veci.

Znalec MUDr. E., CSc. splnomocnený predniesť závery znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní bol oboznámený s vtedy konštatovaným záverom psychiatrov a uviedol k nemu svoje odborné stanovisko súladné so záverom vypracovaného znaleckého posudku. Obraz podaný týmto zapadá do celého ostatného reťazca skutkových zistení. V daných súvislostiach treba zdôrazniť, že neexistuje príčetnosť, resp. nepríčetnosť ako taká, ale len príčetnosť alebo nepríčetnosť vo vzťahu k určitému konkrétnemu činu. Nepríčetnosť ako zvláštny účinok duševnej poruchy sa musí vždy vzťahovať na konkrétny čin, ktorý je predmetom stíhania. Znalecký posudok doc. MUDr. W. PhD. a MUDr. E., CSc. u obvineného C. X. nekonštovali takú duševnú poruchu, ktorá by mohla byť biologickým základom nepríčetnosti. Pri vypracovaní znaleckého posudku mali k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu obvineného z Psychiatrickej liečebne G. a Psychiatrického oddelenia Nemocnice v O., v ktorých zdravotníckych zariadeniach sa obvinený v minulosti liečil. Znalci u neho zistili ľahkú mentálnu retardáciu (podľa novej klasifikácie chorôb) s agresívnymi prejavmi. Jeho trestná činnosť súvisí s jeho primitívnou, mentálne retardovanou osobnosťou, so zvýšenou pudovou aktivitou a s nedostatkom morálnych zábran. Znalci konštovali mierne zmenšenú ovládaciu schopnosť, bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Po prepustení zo zdravotníckeho zariadenia mu boli predpísané lieky, spočiatku ich užíval, ale neskôr, podľa jeho vlastného vyjadrenia, na to zabudol.

Otázkou príčetnosti obvineného sa zaoberal aj Krajský súd v Košiciach v rámci rozhodovania o odvolaniach okresného prokurátora a obvineného (vtedy obžalovaného), pričom dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa. Odvolací súd si osvojil výsledky znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie, keď aj jeho úvahy vyústili do záveru, že u obvineného nebola zistená duševná choroba v pravom zmysle slova vylučujúca v čase posudzovaných činov jeho trestnú zodpovednosť.

Na základe týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v rozsahu námietok

obvineného C. X. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.